

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 29. märts 2022
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0382 (NLE)

6427/22
ADD 1

LIMITE

JAI 222
COPEN 58
CYBER 59
ENFOPOL 87
TELECOM 63
EJUSTICE 25
MI 129
DATAPROTECT 43

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: NÕUKOVGU OTSUS, millega antakse liikmesriikidele luba allkirjastada Euroopa Liidu huvides küberkuritegevuse konventsiooni teine lisaprotokoll, mis käsitleb tõhustatud koostööd ja elektrooniliste tõendite avaldamist

LISA

Käesolevas lisas esitatakse artiklis 2 osutatud reservatsioonid, deklaratsioonid, teatised, teadaanded ning märkused.

1. Reservatsioonid

Protokolli artikli 19 lõike 1 kohaselt võib osaline deklareerida, et ta teeb teatud protokolli artiklites sätestatud ühe või mitu reservatsiooni.

Protokolli artikli 7 lõike 9 punkti a kohaselt võib osaline jätta endale õiguse artiklit 7 (Abonendiandmete avaldamine) mitte kohaldada. Liikmesriigid hoiduvad sellise reservatsiooni tegemisest.

Protokolli artikli 7 lõike 9 punkti b kohaselt võib osaline, vastavalt kõnealuse punkti tingimustele, jätta endale õiguse mitte kohaldada artiklit 7 teatavat liiki kontaktnumbrite suhtes. Liikmesriigid võivad teha sellise reservatsiooni, aga üksnes selliste kontaktnumbrite suhtes, mis ei ole kontaktnumbrid, mis on vajalikud ainuüksi kasutaja tuvastamiseks.

Protokolli artikli 8 lõike 13 kohaselt võib osaline jätta endale õiguse mitte kohaldada artiklit 8 (Teise osalise määruste jõustamine abonendiandmete ja andmeliiklusandmete kiirendatud esitamiseks) andmeliiklusandmete suhtes. Liikmesriike kutsutakse üles sellist reservatsiooni mitte tegema.

Kui protokolli artikli 19 lõige 1 annab aluse muudeks reservatsioonideks, on liikmesriikidel õigus selliseid reservatsioone kaaluda ja neid teha.

2. Deklaratsioonid

Protokolli artikli 19 lõike 2 kohaselt võib osaline esitada teatud protokolli artiklites kindlaks määratud ühe või mitu deklaratsiooni.

Protokolli artikli 7 lõike 2 punkti b kohaselt võib osaline esitada tema territooriumil tegutsevatele teenuseosutajatele esitatavate määruste kohta järgmise deklaratsiooni:

„Artikli 7 lõike 1 kohase määruse peab esitama prokurör või muu õigusasutus või see tuleb esitada tema järelevalve all või muul viisil sõltumatu järelevalve all.“

Liikmesriigid esitavad nende territooriumil tegutsevatele teenuseosutajatele esitatavate määruste kohta käesoleva jao teises lõigus esitatud deklaratsiooni.

Protokolli artikli 9 (Salvestatud arvutiandmete kiirendatud avaldamine hädaolukorras) lõike 1 punkti b kohaselt võib osaline deklareerida, et ta ei esita nimetatud artikli lõike 1 punkti a kohaseid taotlusi ainult abonendiandmete avaldamiseks. Liikmesriike kutsutakse üles sellist deklaratsiooni mitte esitama.

Kui protokolli artikli 19 lõige 2 annab aluse muudeks deklaratsioonideks, on liikmesriikidel õigus selliseid deklaratsioone kaaluda ja neid esitada.

3. Deklaratsioonid, teatised ja teadaanded

Protokolli artikli 19 lõike 3 kohaselt esitab osaline deklaratsiooni, teatise või teadaande, mis on kindlaks määratud protokolli teatavates artiklites vastavalt nendes sätestatud tingimustele.

Protokolli artikli 7 lõike 5 punkti a kohaselt võib osaleja teavitada Euroopa Nõukogu peasekretäri, et kui tema territooriumil tegutsevale teenuseosutajale esitatakse määrus vastavalt nimetatud artikli lõikele 1, siis nõuab kõnealune osaline alati või kindlaks määratud juhtudel, et teda samal ajal määrusest teavitataks ning et talle esitataks uurimise või menetluse lisateave ja sellega seotud faktide kokkuvõte. Seega esitavad liikmesriigid Euroopa Nõukogu peasekretärile järgmise teatise:

„Kui artikli 7 lõike 1 alusel esitatakse määrus [liikmesriik] territooriumil tegutsevale teenuseosutajale, siis [liikmesriik] nõuab, et iga juhtumi puhul tehakse samal ajal määrus teatavaks ning esitatakse uurimise või menetluse lisateave ja faktide kokkuvõte.“

Protokolli artikli 7 lõike 5 punkti e kohaselt peavad liikmesriigid määrama ühe pädeva asutuse, kes saab protokolli artikli 7 lõike 5 punkti a kohase teatise ning viib ellu protokolli lõike 5 punktides b, c ja d kirjeldatud tegevusi, ning peavad esitama siis, kui Euroopa Nõukogu peasekretärile esitatakse esmakordselt teatis kooskõlas protokolli artikli 7 lõike 5 punktiga a, Euroopa Nõukogu peasekretärile selle asutuse kontaktandmed.

Protokolli artikli 8 lõike 4 kohaselt võib osaline deklareerida, et nimetatud artikli lõike 1 alusel määruste jõustamiseks tuleb esitada lisateavet. Seega esitavad liikmesriigid järgmise deklaratsiooni:

„Artikli 8 lõike 1 alusel esitatavate määruste jõustamiseks tuleb esitada täiendav teave. See, millise täiendava teabe esitamine on nõutav, oleneb määruse ning sellega seotud uurimise või menetluse asjaoludest.“

Protokolli artikli 8 lõike 10 punktide a ja b kohaselt peavad liikmesriigid teatama asutuste kontaktandmed, kes on määratud artikli 8 alusel määrust esitama, ja asutuste kontaktandmed, kes on määratud artikli 8 alusel määrust vastu võtma, ning neid andmeid ajakohastama. Nõukogu määrusega (EL) 2017/1939¹ (millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel) loodud tõhustatud koostöös osalevad liikmesriigid peavad kooskõlastatud viisil lisama kõnealuse määruse artiklitega 22, 23 ja 25 antud pädevuste ulatuses Euroopa Prokuratuuri protokolli artikli 8 lõike 10 punktide a ja b alusel teavitatavate asutuste hulka.

¹ Nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1939, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel (ELT L 283, 31.10.2017, lk 1).

Seega esitavad liikmesriigid järgmise deklaratsiooni:

„Vastavalt artikli 8 lõikele 10 määrab [liikmesriik] Euroopa Prokuratuuri asutamise alases tõhustatud koostöös osaleva Euroopa Liidu liikmesriigina pädevaks asutuseks Euroopa Prokuratuuri, kes kasutab oma pädevust, mis on sätestatud nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määruse (EL) 2017/1939 (millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamise) artiklites 22, 23 ja 25.“

Vastavalt protokollu artikli 14 lõike 7 punktile c peavad liikmesriigid teatama Euroopa Nõukogu peasekretärile asutuse või asutused, keda teavitatakse protokollu artikli 14 lõike 7 punkti b alusel protokollu II peatüki 2. jaotise kohaldamiseks turvaintsidendist.

Vastavalt protokollu artikli 14 lõike 10 punktile b peavad liikmesriigid teatama Euroopa Nõukogu peasekretärile asutuse või asutused, kes annavad protokollu II peatüki 2. jaotise kohaldamiseks loa protokollu alusel saadud andmete edastamiseks teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile.

Kui protokollu artikli 19 lõige 3 annab aluse muudeks deklaratsioonideks, teatisteks või teadaanneteks, on liikmesriikidel õigus selliseid deklaratsioone, teatisi või teadaandeid kaaluda ja neid esitada.

4. Muud märkused

Määrusega (EL) 2017/1939 loodud tõhustatud koostöös osalev liikmesriik peab tagama, et Euroopa Prokuratuur saab talle kõnealuse määruse artiklitega 22, 23 ja 25 antud pädevuse kasutamisel teha protokollil alusel koostööd samal moel kui selle liikmesriigi riigiprokurör.

Seoses artikli 7 kohaldamisega, eelkõige seoses teatavat liiki kontaktnumbritega, võib liikmesriik lasta kõnealuse artikli kohase määruse kontrollida prokuröri või muul õigusasutusel, kui tema pädev asutus saab määruse kohta samaaegselt teate enne, kui teenuseosutaja on taotletud teabe avaldanud.

Vastavalt protokollil artikli 14 lõike 11 punktile c peavad liikmesriigid tagama, et andmete edastamisel protokollil kohaldamisala ulatuses teavitatakse vastuvõtvat osalist sellest, et tema riigisisese õigusraamistiku kohaselt tuleb isiklikult teavitada isikut, kelle andmed esitatakse.

Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelise süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmisega seotud isikuandmete kaitse kokkuleppe¹ (edaspidi „raamleping“) alusel toimuvate rahvusvaheliste edastamiste puhul peavad liikmesriigid andma Ameerika Ühendriikide pädevatele asutustele protokolli artikli 14 lõike 1 punkti b kohaldamiseks teada, et raamlepingut kohaldatakse protokolli alusel pädevate asutuste vastastikuse isikuandmete edastamise suhtes. Sellest hoolimata peavad liikmesriigid võtma arvesse, et raamlepingut tuleks täiendada lisakaitsemeetmetega, mis võtavad arvesse erinõudeid, mille kohaselt ei toimu elektrooniliste tõendite edastamine mitte ametiasutuste vahel, vaid need edastab teenuseosutaja otse, nagu on sätestatud protokollis. Seega esitavad liikmesriigid Ameerika Ühendriikide pädevatele asutustele järgmise teadaande:

„Seoses Euroopa Nõukogu küberkuritegevuse konventsiooni teise lisaprotokolli (edaspidi „protokoll“) artikli 14 lõike 1 punkti b kohaldamisega on [liikmesriik] seisukohal, et Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vahelist süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmisega seotud isikuandmete kaitse kokkulepet (edaspidi „raamleping“) kohaldatakse protokolli alusel toimuva pädevate asutuste vahelise vastastikuse isikuandmete edastamise suhtes. Kui kooskõlas protokolliga toimub teenuseosutajate ja asutuste vaheline andmete edastamine, siis kohaldatakse raamlepingut koostoimes täiendava konkreetse kokkuleppega raamlepingu artikli 3 lõike 1 tähenduses, mis võtab arvesse erinõudeid, mis kehtivad juhul, kui andmete edastamine ei toimu ametiasutuste vahel, vaid need edastab teenuseosutaja otse. Sellise konkreetse edastamist käsitleva lepingu puudumise korral võivad nimetatud ülekanded toimuda protokolli alusel, millisel juhul kohaldatakse protokolli artikli 14 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 14 lõigetega 2–15.“

¹ ELT L 336, 10.12.2016, lk 3.

Liikmesriigid tagavad, et nad kohaldavad protokollis artikli 14 lõike 1 punkti c üksnes siis, kui Euroopa Komisjon on võtnud vastu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679¹ artikliga 45 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/680² artikliga 36 piisavusotsuse kõnealuse kolmanda riigi kohta, mis hõlmab vastavat andmete edastamist, või muu kokkuleppe alusel, mis tagab piisavad andmekaitsemeetmed kooskõlas määruse (EL) 2016/679 artikli 46 lõike 2 punktiga a või direktiivi (EL) 2016/680 artikli 37 lõike 1 punktiga a.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ (isikuandmete kaitse üldmäärus) kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT L 119, 4.5.2016, lk 89).